

De maand van Hemus

juli / augustus 2003

Zeeroeien: een kunst apart

Een groep Hemus-roeiërs heeft deelgenomen aan de race Jersey – Cateret. Fransbrits zeeroeien dus, met geleend materiaal. Een hele ervaring, maar er gaat uiteindelijk niets boven het 'echte' roeien, zo gaf Marien Mortier te kennen in het Stadsblad.

Een uitgebreid verslag van Jan Paul Kleijwegt met foto's van stuurvrouw Ingeborg Stokhof op pagina 4.

Hemus bouwt in de vakantie voort

Het lijkt allemaal papier- en praatwerk maar het is broodnodig: het voorbereidende werk voor de nieuwbouw van Hemus. Meer over de werkgroepen op pagina 2.

DHV sponsort met plezier

Op zaterdag 27 september wordt onze eigen DHV Eemhead gevaren.

De opgaven stromen binnen, voorlopig vooral van Hemus-ploegen.

Jeanette van Ernst (foto) geeft de achtergrond van de sponsoring door DHV, en Jan Paul Kleijwegt vertelt over de ambities van de DHV Eemhead. Pagina 6.

Het materiaal

Het jaar is zowat om en we hebben nog niks gekocht, en dan moeten ook nog de punten van de boten voortaan naar Baarn – en bij het aanleggen maken we voortaan eerst een rondje bij de brug. Hoe zit dat? Lees het verhaal van onze materiaalman, pagina 3.

Nieuw! De HACK

Vanaf 12 uur worden op zaterdag 30 augustus de Hemus Algemene Clubkampioenschappen gevaren.

Recreatieve wedstrijden (kan dat? ja!) voor iedereen. Gemengde ploegen roeien om het hardst, krukken en cracks door elkaar. Op nummer 1 staat gezelligheid!

Lees alles erover op pagina 4.

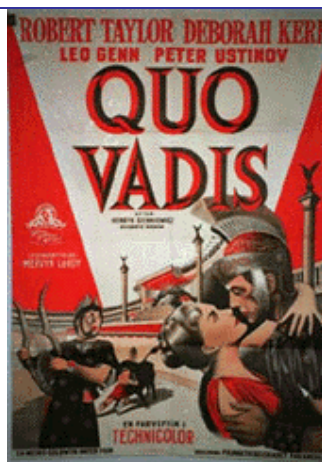
ALV 2 september

Op dinsdag 2 september wordt een ALV gehouden. Om 20 uur – **in de zaal bij kerk De Inham, Hamseweg 40, Hoogland**, waar de koffie € 0,90 per kopje kost.

Ieder heeft over de post de agenda toegevoerd gekregen. Zo niet, stuur dan een bericht aan secretaris@hemus.nl. Bij de ALV past ook Feike's verhaal (pagina 2): **Hemus, waar groei je naartoe?**

Keistadfeesten

Op 12 en 13 september worden de Keistadfeesten gehouden. Gedoe in de binnenstad dus. Hemsu zal daar een verrassende rol in spelen. Zie pagina 2.

Pagina 2!

advertenties

Hoe wil jij werken?

Kom naar de dichtstbijzijnde Randstadvestiging om je te oriënteren!

Randstad
Stadsing 6-8, Amersfoort
Telefoon (033) 422 41 00

Verlaat 13, Nijkerk
Telefoon (033) 245 59 35

Nieuwe Baarnstraat 10, Baarn
Telefoon (035) 548 01 25

Dillenburgerlaan 2, Soest
Telefoon (033) 603 64 75

randstad www.randstad.nl voor meer vacatures

JE VOELT JE THUIS BIJ GOVAERT

imabo v.d. DONK & ROMEYN

arachnea

Nieuwe leden roeiden af

Op 12 juli is de afroeiperiode afgesloten met de gebruikelijke examens. Hoe nerveus men was en wie er slaagden lees je op pagina 3.

Armstrong?

Wat doet een wielrenner in een roeikrant? Helemaal achterin...

De Maand: nieuw gezicht

Zoals je ziet is de voorpagina van **De maand van Hemus** veranderd. Meer krant, minder web. Veel leden lezen hem liefst vanaf papier. Daarom maken we de krant steeds meer krant. Op internet vind je hem volledig als pdf-bestand: als je dat downloadt, kan je hem zelf printen, in kleur.

Daarnaast maken we een papieren versie in zwart/wit. Die gaat soms naar alle leden, soms alleen naar degenen die geen internettoegang hebben.

De volledige webversie verdwijnt hiermee: iedere maand twee complete kranten maken is wat veel van het goede.

De maand van Hemus wordt maandelijks per e-mail aan alle leden van Roeivereniging Hemus gezonden. **Redactie:** Liesanne van den Brink, Ilja van Buitenen, Koos Termorshuizen, Leonie Walta, Jos Wassink. **Adreswijzigingen** doorgeven aan ledenadministratie@hemus.nl. **Onopgemaakte kopij en tips** naar redactie@hemus.nl

GEEN BOUWVAK VOOR HEMUS

Jos Wassink

Op een mooie zomeravond zaten onlangs vijf mannen geanimeerd te praten in de Hemusvilla rondom een kaart met aanduiding 'omgeving Amersfoort'. Het bleek de eerste bijeenkomst van de werkgroep 'bouw' te zijn die samen met de werkgroepen 'financiën' en 'lobby en draagvlak' praktisch aan de slag getogen is om de bouwplannen concreet te maken. Vakantie of niet.

Op de foto met de klok mee Theo Klink (adviseur lokatie), Wim Broekhuizen (werktuigbouwkundige), Martijn Reinhold (technische installaties), JanDirk Heesbeen (bouwkundige) en Feike Tibben (lobbyist).

Op deze eerste bijeenkomst ontbraken nog Dolf Messnig (architect), Joos Sträter (makelaar), Esther de Graaf en Jan Boelsma.

De werkgroep bouw werkt samen met mensen van de gemeente Amersfoort (onder anderen het hoofd sport&recreatie en een deskundige ruimtelijke ordening) aan een gemeenschappelijke lokatiestudie. Dat rapport, waartoe in een overleg in april besloten is, zal september / oktober klaar moeten zijn en het zal dan meegenomen worden in de totale besluitvorming rond het gebied Maatweg. Hemus zit dus met de gemeente aan tafel, zoveel is gewonnen.

Hemus heeft ter voorbereiding de oude plannen uit '97 eens uit de kast gehaald en afgestoft. Want ook toen al werd er nagedacht over en gelobbyed voor nieuwbouw. Toen voorzag men een groei tot 200 leden in 2000. Inmiddels heeft Hemus zo'n 350 leden en gaat men uit van zo'n 500 roeiers in 2010. Maximaal zal de vereniging uitgroeien tot 800 leden, zo wordt verwacht na bestudering van andere roeiverenigingen in relatie tot hun stad. De ledenraadpleging van 26 juni heeft zich unaniem achter deze groeiambitie geschaard.

Aan de Eem

Naast die ledenraming gaat de werkgroep uit van een lokatie aan de Eem, en dus niet aan het de Laak of het Valleikanaal zoals ook wel eens is geopperd. En als derde uitgangspunt wordt een lokatie noord van de Isseltbrug genomen. Aan

de andere kant van de brug kan het wel stads en gezellig zijn, maar de brug vormt een obstakel voor intensief roeiverkeer en wedstrijden kunnen dan niet voor de deur finishen, hetgeen als onacceptabel wordt beschouwd. Na inrichting van de 'Eemhaven' tussen de Koppelpoort en Kwekersbrug wordt het traject tussen Koppelpoort en Isseltbrug ook te smal en te druk met recreatiemotorboten, kano's en scouting.

Hoewel nog veel onbeslist is, komen de contouren toch al duidelijk uit de verf: een roeilokatie voor 500 leden aan de Eem is zo'n 3.500 tot 5000 m2 groot inclusief loods, parkeerterrein, fietsenstalling, sociëteit enzovoorts. De botenloods wordt dan in oppervlak 3x zo groot, met minder hoog opgestapelde boten. In basisuitvoering kost zo iets 1,4 miljoen euro. Een bijzondere lokatie of architectuur kan dat snel meer maken. Een dergelijke nederzetting kan eigenlijk alleen maar tegenover de Isselthaven of op een plek tussen de zwaairom en de huidige lokatie terechtkomen. De huidige plek biedt in de toekomst geen perspectief, omdat de vrije afstand tussen de dijk en de oever te klein is, met andere woorden het terrein is nu al te steil en dat wordt met dijkverhogingen alleen maar erger. De Isselthaven biedt vooralsnog te weinig ruimte voor de voorgenomen grootte en een finishplaats voor roeievenementen is er niet mogelijk. In principe zijn beide Eemoevers tussen de Isseltbrug en de hoogspanningsleidingen functioneel geschikt als roeilokatie in te richten. Hemus is samen met de gemeente op zoek en Hemus heeft zijn voorkeur voor een plek aan de huidige oostoever tussen de huidige lokatie en de Driesluisenbrug (in het plan Maatweg) kenbaar gemaakt. Maar, waarschuwt Theo Klink, je weet nooit wat de gemeente nog uit de hoed tovert. Als er een mooi bod van de gemeente komt, zullen we de ledenvergadering raadplegen hoe daar mee om te gaan. Liever een lokatie voor Hemus, dan geen lokatie aan de Eem.

Meer bouw-expertise

Overigens is de werkgroep bouw op zoek naar (nog) meer bouw-expertise. Iedereen met werk en/of achtergrond in de bouwplanvoorbereiding wordt verzocht zich kenbaar te maken bij Theo Klink: theo.klink@dhv.nl, 033-495 1393.

HUISVESTING: DE WERKGROEPEN WERKEN

Feike Tibben

Op de huisvestingsavond eind juni hebben zich veel leden gemeld die actief mee willen werken.

Bouw

De werkgroep bouw bekijkt locaties, maatvoering van het gebouw, kosten, terreinindeling, etc. In de werkgroep zijn veelzijdige capaciteiten aanwezig: Dolf Messnig is architect, Joost Sträter makelaar, Theo Klink weet veel over natuur en locaties, Esther de Graaf houdt toezicht op gebouwen, Jan Dirk Heesbeen levert bouwmaterialen, Jan Boelsma is bouwkundige, Wim Broekhuizen is werktuigbouwkundige en heeft jaren in de bouw gewerkt, Martijn Reinhold kent de wegen in de installatiebranche.

Financiën

De werkgroep Financien zoekt uit hoe we zoveel mogelijk accommodatie kunnen krijgen voor zo min mogelijk geld. Ook in deze club zit Remco Lansink, wie anders: onze penningmeester, Ruud Padt is verkopen van professie, Wim van Rooijen, Bart Budding kent de wegen in het land van fondsen en subsidies, Willem Eland is de man van de creatieve financiële constructies.

Draagvlak

De lobby en draagvlakwerkgroep probeert zoveel mogelijk partijen achter onze plannen te krijgen. In de werkgroep zitten: Wim Coppens Kistie Hammer neemt haar werk mee naar Hemus: ze is van beroep communicatiedeskundige. Astrid Suurland, lobbyt in haar vrije tijd voor diverse clubs, Hemus kan daar nog wel bij. Katie Hilhorst duidelijk, recht voor zijn raap: communiceren is overtuigen. Koos Iestra, weet als landschapsdeskundige alles van beeldkwaliteit: 'het oog wil ook wat'. André Haveman multimedia-ontwerper, de mand van de virtuele roeivereniging. Koos Termorshuizen de man van 'de maand'

KEISTAD WORDT ROEISTAD

Feike Tibben

De keistadfeesten staan dit jaar in het teken van Water. Water in de stad, de stad aan het water, vervoer over water, water voor de dorst. Bij zo'n onderwerp kan Hemus natuurlijk niet ontbreken. Op twee avonden, vrijdag 12 en zaterdag 13 september vaart Hemus door de grachten. Hoe en wat? Wij weten ook nog van niets.

Weet je wat? Laat je gewoon verrassen door onze Hemusleden Cornelijne van Meeteren en Annet Warringa en kom op de keistadfeesten. Zie voor het Keistadfeestprogramma www.keistadfeesten.nl.

QUO VADIS?

Sinds enkele weken kun je stijlvol eten langs de Eemoevers.

Dat doen we bij Hemus natuurlijk al jarenlang in onze eigen Villa, maar bij Merlot - want zo heet het stulpje - wordt je portemonnee er meteen ook een stuk lichter van. Met een enkele barkaart red je het daar niet.

De Amersfoortse horeca heeft een naam hoog te houden. In de binnenstad sterft het van de eettentjes, maar over de Buufen, Nonnen, Filmhuizen en andere eetgelegenheden van vergelijkbare allure gaat dit stukje natuurlijk niet. De kaart blinkt in dergelijke etablissementen meestal niet uit door originaliteit, de wijn is, nou ja laat maar, terwijl ik het over de bediening in dat soort tentjes al helemaal niet wil hebben. En voor wat betreft de prijzen, ach, als je de euro als een gulden ziet valt het nog wel mee, dus daarover zal ik niet zeuren.

Ik eet graag op niveau. We hadden ooit de Mariënhof, maar sinds het vertrek van Jon Siermans is ook de ster verdwenen. Men onderscheidt zich nu vooral door onhandig geparkeerde leveranciers op de stoep van de singel. En eigenlijk geeft dat niet, want Tollius was toch altijd al beter. En nu dan sinds kort niveau langs de rivier. Het decor is bijzonder. Overal waar je kijkt, wordt gebouwd. De geest van de Cova waart er rond. Buiten probeert een jong stel - midden in een zandvlakte - een beeld te krijgen van hun toekomstig appartement. Maar binnen is het leuk gedaan. Modern en toch knus. Je kijkt zo de keuken in en ziet hoe de koksmaats zwoegen op het zojuist bestelde lam. Leuke noviteit: de wijnproeverij. De bediening is vlot, beetje amicaal zelfs, maar goed. En het eten? Ik moet zeggen, het was niet verkeerd, het was eigenlijk zelfs best wel lekker, maar het was, ja, wat was het nou eigenlijk? Niet goedkoop in elk geval. Kortom, ik ben er nog niet helemaal uit.

Nee, dan de introductie van "tot 2007", ruim een jaar geleden. Gevestigd in een voormalige autoshowroom, hip ingericht, vlotte bediening en publiek dat graag gezien werd. Deed Amersfoort eindelijk mee in de vaart der volkeren? Bijna leek het erop. We waren met zijn vieren. Vol verwachting klopte ons hart. Maar de deceptie kwam nog

voordat de eerste gang geserveerd werd. Ik had een redelijk dure witte wijn besteld. De ober bracht de reeds geopende fles. La bouteille werd met een zwierig gebaar op tafel gezet.

"Ik heb 'm al geproefd, hij is goed", kregen we nog mee voordat de jongen met het vlotte sikje weer wegsnelde. Verbouwereerd bleven we achter, tot een van ons maar met het inschenken van de glazen begon. Je moet toch wat, tenslotte.

Ik denk dat ik de volgende keer weer gewoon een pizza bij de Italiaan op de hoek ga halen.

HEMUS, WAAR GROEI JE NAARTOE

Feike Tibben

Op de huisvestingsavond eind juni kwam de vraag aan de orde hoeveel ruimte we nodig hebben. Wat willen we nu eigenlijk? Op dit moment heeft Hemus 326 leden. We zitten daarmee qua omvang in het bovenste kwart van de Nederlandse roeiverenigingen en zijn vergelijkbaar met bijvoorbeeld DDS, Eem, Euros, Alkmaarse, Aegir, Naarden, Phoca, Skadi en Njord.

Met wat kleine ups en downs heeft Hemus al jaren een groei van zo'n 30 - 40 leden per jaar. Die groei vult voorlopig nog niet af: de sport neemt in populariteit toe, watersport krijgt een belangrijke plaats in de stad en bovendien groeit de stad ook nog eens. Tot nu toe zijn onze voorzichtige groeiverwachtingen ingehaald door de praktijk: In 1996 verwachtten we in 2000 200 leden te hebben. Dat aantal was al in 1998 bereikt. In het beleidsplan van 1998 staat dat Hemus in 2004 300 leden heeft. Dat aantal is in 2002 bereikt.

Het is dan ook terecht om uit te gaan van voortgaande groei. We verwachten in 2008 een ledenaantal van zo'n 500 te hebben. Met dat ledenaantal kunnen een breed sportpubliek bedienen. Alle groepen, senioren, medewerkers, jeugd/junioren, recreant en wedstrijdroeier zijn van voldoende omvang om plezierig met elkaar te sporten. Dat zie je ook in het land. De verenigingen van rond de 500 leden zijn verenigingen met een eigen karakter, maar ook met een gezamenlijk kenmerk: het zijn brede en actieve verenigingen. Verenigingen van rond de 500 leden zijn bijvoorbeeld Amstel, Gouda, Gyas, Dordtsche, Maas, Nautilus, Proteus, RIC, RIJnland, Skoll en de Utrechtse verenigingen Orca, Viking en Triton. Een verdere groei verwachten wij op den duur naar ca 800 leden. Dat is een ruime verdubbeling van het huidige aantal, zeg

maar een Amersfoortse vertaling van de verenigingen het Amsterdamse Willem III en het Haarlemse Spaarne. Is dat groot? te groot? Toen Hemus begon waren er discussies dat een ledenaantal van 200 wel het maximum haalbare zou zijn. We zijn nu met een bijna twee maal zo grote groep en is Hemus nog steeds echt Hemus en Hemus zal Hemus niet zijn als Hemus niet Hemus blijft. Die 500 leden? Binnen bereik. 800 leden? Laten we onze roei-opvolgers de ruimte geven die ze toekomt.

AFROEIDAG 12 JULI: EEN IMPRESSIE Hans Rovers

Zelfs al ken je het verschil niet tussen een roeiboot en een kano, een tanker of een torpedoboot, zelfs wanneer je nog nooit op een pontje hebt gezeten; ga naar de afroeidag bij Hemus en je bent direct enthousiast voor de watersport en roeien in het bijzonder.

Om 08.30 uur stonden ze al voor het hek: we komen afroeien en we kunnen er niet in!

Oh, is dat vandaag dan? Ik kan je wel binnen laten maar dan ga ik zelf het water op hoor, ik kan al roeien.

Maar even later kwam ook de grote roerganger Maarten van Staalduinen binnen en dan komt alles goed. Boten in het water, barbecue installeren op het terras. Hij is er wel trots op en terecht zo'n zelfgemaakt brandijzer. Stond wel in de weg trouwens.

Even na negenen gaan de eerste ploegen van start. Zenuwachtige genummerde kandidaten, nerveuze coaches en enthousiaste familie en vrienden volgen de eerste verrichtingen van de roeiers in de Stork, de Koppel en het Sasje.

Rustig geven de leden van de afroeicommissie hun aanwijzingen en kijken met argusogen naar de roeihalen en stuurmanskunsten van de kandidaten. Slippend strijken, achteroverliggend een brug onderdoor, houden, ronden, strijken, aanmeren, het is me ook heel wat al die verrichtingen voor het oog van heel veel publiek en vooral de kritische afroeicommissie. En slagen wil je natuurlijk, daar doe je het voor. Je doel is toch minstens aankomende zondag voor het eerst naar Baarn met je ploeg.

Aanmeren en wisselen, volgende boot van start, boot uit het water, boot in het water het gaat maar door. Maarten torent boven alles en iedereen uit en heeft de zaken uitstekend in de

hand. Jarenlange ervaring, dat zie je zo.

Op de wal is er volop gezelligheid, appelgebak met slagroom, koffie, broodjes, de catering is prima, laat dat maar aan Petra en haar ploeg over.

Natuurlijk is er ook het commentaar van het publiek en van de kandidaten die nog moeten afroeien: "Zie je die roeien, wanneer die het haalt slaag ik zeker!"

Steeds meer kandidaten komen trots en gelukkig naar het terras: geslaagd! Niet alleen goed geroeid en gestuurd maar ook stand gehouden onder het spervuur van vragen over de boten, het vaarreglement en alle zaken die van belang zijn om veilig het water op te kunnen.

Wanneer de laatste boot onder de bezielende leiding van Jan Dirk is binnengepraat (roeien konden ze maar sturen was iets minder) verzamelen alle aanwezigen zich op en rond het terras waar Piet Kunst de geslaagden welkom heet als roeiers bij de vereniging. Hij feliciteert allen met het behalen van hun eerste roeidiploma's en wenst iedereen een hele fijne tijd bij Hemus.

Piet bedankt alle vrijwilligers die zich hebben ingezet om zoveel nieuwe leden de edele kunst van het roeien bij te brengen en deze afroeidag tot een feest te maken.

Zonder coaches is het lastig roeien leren, daarom bedankt Piet hen in het bijzonder. Traditie is bij Hemus de verkiezing van de coach van het jaar. Een coach die er uit springt. Dit jaar is die eer toebedacht aan Gerben Offringa die zowel overdag de midweekroeiers als 's avonds de avondploegen uitstekend en plezierig heeft gecoacht.

Het geleerde direct in praktijk brengen kon in de 'freshman race' die aansluitend werd gehouden. Hoe zwaar het was en hoe ver.

De dag werd afgesloten met de inwijding van de Staalduinen BBQ.

Het weer was prima, de stemming uitstekend, het

eten geweldig en niet te zwart en de drank vloeide rijkelijk.

Het bleef nog lang onrustig rond de villa.

Statistieken

Er waren 36 kandidaten voor het afroeien.

Er zijn 33 kandidaten geslaagd, 3 hebben er nog wat extra instructie nodig.

GESLAAGDEN AFROEIDAG 12 JULI

S1G1 = scullen en sturen niveau 1

An Akkerboom - Vera Asselbergs - Niels Beverwijk - Marlies vd Brand - Sven Burger - Jet Buurman - Wijnand Drupsteen - Nienke vd Heide - Suzanne Heijbrock - Marloes vh Klooster - Thomas Kruip - Annet Kruis - Jan-Jaap vd Lee - Ingrid Ligtermoet - Karin Marcus - Carla vd Marel - Huig vd Marel - Nathan Molenberg - Mark Nahon - Charlotte Onland - Gerard Pruis - Frank Raadgers - Nienke Steenhuizen - Isabel Terpstra - Linda Tervoort - Lydia van Veen - Bert Veerbeek - Corrie Vlot - Marleen vd Wal - Fred Wink

S1 = scullen niveau 1 Lolita de Kroon

GEBRUIK VAN DE TEUT Jantinus Ziengs

De Teut is gekocht met zowel scull- als boordridders. Er gelden de volgende gebruiksregels.

Hoofregel: De Teut is 2-, slechts in uitzonderingssituaties mag de boot worden omgeriggerd naar 2x.

Wanneer mag er worden omgeriggerd naar 2x:

- Maximaal 3 maal per kalenderjaar.
- Alleen ten behoeve van deelname aan nationale en ROW-wedstrijden.
- Maximaal 10 dagen voorafgaand aan een wedstrijd (in die periode blijft de boot scullgeriggerd, er wordt niet om- en om-geriggerd!).
- Direct na de wedstrijd wordt de boot weer teruggeriggerd naar 2- en weer voorzien van de stuurinstallatie.
- Alleen als er geen vergelijkbare zware 2x beschikbaar is van Hemus.
- Mits een 2- ploeg geen wedstrijd heeft of zich voorbereid voor een wedstrijd. Hiervoor wordt ook een periode van 10 dagen aangehouden (dus als een 2- ploeg binnen 10 dagen na gebruik van de boot als 2x een wedstrijd heeft wordt de boot niet omgeriggerd en blijft dus de gehele periode 2-).

- In de periode dat de Teut in gebruik is als 2x is de boot niet beschikbaar als normale inschrijvingsboot. De 2x wedstrijd ploeg mag er in roeien; andere ploegen niet, alleen na toestemming van de materiaalcommissaris.

Welke stappen moeten er worden gevolgd:

- Er geldt de normale voorkeursprocedure voor wedstrijden:
- Wanneer én 2- en 2x- ploeg beiden aanspraak maken, blijft de boot 2-geriggerd (let op 10-dagen periode, zie hierboven)
- Wanneer één van beide ploegen zich op tijd inschrijft, geldt deze voorkeur (in dit geval vervalt dan dus ook het voorkeursrecht voor 2-)
- Wanneer ploegen zich minder dan twee maanden van tevoren inschrijven geldt: eerst komt, eerst maalt.
- Een verzoek voor omstelling naar 2x moet en tenminste 24 dagen voor de wedstrijd (dus 14 dagen vóór omriggeren) worden gedaan.
- Het verzoek moet worden gedaan bij wedstrijdcommissaris.
- De wedstrijdcommissaris beslist en vraagt eventueel advies van de wedstrijdcommissie en de materiaalcommissaris. Eventuele bezwaren worden ook bij hem ingediend.
- De wedstrijdcommissaris maakt de omstelling kenbaar.
- De 2x ploeg zorgt er zelf voor dat ploegen die de boot reeds hadden afgeschreven worden geïnformeerd.

NIET IN WATERSCHAPSBESTUUR FeikeTibben

Afgelopen maand zijn de waterschapsverkiezingen gehouden. Voor het eerst deden daar ook de waterpartijen aan mee. Edwin de Buijzer en Feike Tibben hadden zich kandidaat gesteld voor het bestuur van Waterschap Vallie & Eem. Ondanks een actief stemgedrag van de watersporters hadden beide kandidaten te weinig stemmen om gekozen te worden. Leeft water dan toch niet zo?

Feike: 'Als Amersfoorters hebben we ons verkeken op de toch wel erg sterke lokale binding van de kiezers. Daar waar we in andere plaatsen geprobeerd hebben om stemmen te winnen bij de waterpartijen, zoals schaatsverenigingen, zeil-, roei-, visclubs en dergelijke is dit blijkbaar onvoldoende gelukt. Vaak bleken die stemmen al vergeven aan eigen (lokale) kandidaten. Binnen de stad Amersfoort waren we maar één van de

vele Amersfoortse kandidaten en had iedereen zijn eigen netwerk. Ik denk dat als we met minder kandidaten uit Amersfoort hadden meegedaan, er uiteindelijk meer waren gekozen. Nu werd de spoeling gewoon te dun.'

Beide kandidaten vinden hun kandidatuur geen verloren tijd of verpilde moeite. Edwin: 'Ik kijk met plezier op de verkiezingen terug. Alletwee hebben we veel leuke reacties gekregen. Met name de onverwachte reacties naar aanleiding van onze verkiezingsteksten in het kandidatenboekje hebben ons verrast. Bovendien heeft onze kandidatuur al reeds bijgedragen aan het besef dat waterrecreatie belang heeft bij een goed waterbeheer. Natuurlijk vinden we het wel jammer dat we niet gekozen zijn, maar verliezen hoort ook bij democratische verkiezingen. Bovendien over 4 jaar zijn er weer verkiezingen, dus wie weet. Ondertussen zitten we niet stil, maar gaan we met mensen die contact met ons hebben gezocht, bekijken wat we samen kunnen betekenen voor watersport en waterrecreatie.'

HUURREGLEMENT Jantinus Ziengs

Wanneer een boot gehuurd wordt, worden de kosten gedragen door de roeier(s). De vereniging kan de kosten geheel of gedeeltelijk dragen wanneer de huur voor een wedstrijd is waarbij de vereniging geen passende boot beschikbaar heeft.

Voor toertochten wordt geen huur vergoed. Voor trainingen wordt in principe geen huur vergoed, tenzij de boot voor langere tijd wordt gehuurd.

De ploeg dient een verzoek tot vergoeding van de huur in bij de wedstrijdcommissaris, die dit voor legt aan het bestuur. Het bestuur beslist over vergoeding van de huur.

ONS MATERIAAL Hans Meijer

Botenaanschaf 2003

Over het botenaanschaf 2003 is tijdens de ledenvergadering van december vorig jaar zowel te weinig als teveel gepraat. Hoe dan ook het jaar vordert al aardig en er zijn nog geen nieuwe boten aangekocht. De belangrijkste reden

hiervoor is dat er geen consensus bestaat binnen de vereniging over de benodigde investeringen (lees boten).

Wat is nu "Het Plan"? Het is erg fijn om te kunnen constateren dat er op dit moment geen grote gaten meer in onze vloot zitten. Dit geeft ons de mogelijkheid om nu eerst 2 september op de ledenvergadering onze beleidshoofdlijnen te presenteren. Op basis van de beleidslijnen en onze toekomstvisie op het botengebruik bij Hemus zullen we vervolgens een bijgewerkt lange-termijnplan voor de vloot maken. Dit lange-termijnplan en de invulling ervan voor 2004 zullen we maandag 20 oktober tijdens een hearing presenteren. Dinsdag 4 november tijdens de ledenvergadering zal het botenplan voor 2004 vastgelegd worden. Gezien de levertijd van boten mogen we er dan op rekenen dat de boten die ik dan halverwege november kan bestellen in de eerste drie maanden van 2004 geleverd kunnen worden. Nog even voor de volledigheid. Het budget voor materiaal dat voor 2003 ingepland was blijft toegewezen voor de aanschaf van materiaal. We hebben dus voor komend jaar aanzienlijk meer te besteden.

Onze bootsman Koos

Ik ben erg blij dat Koos de afgelopen tijd alweer enige malen aan het werk geweest is. Door zijn vakantie en doordat Koos tijdens zijn vakantie een paar ribben gekneusd heeft is hij er helaas minder geweest dan goed was voor onze vloot. De eerstkomende tijd is Koos bezig met de Virgo en de vier C1-boten. De Virgo (een 2x voor zware roeiers) krijgt een opknappbeurt en een nieuw spant. Bij de C1-boten wordt het binnenwerk nagelopen en zal ook de huid waar nodig gerepareerd worden. Phil Birch helpt hierbij met polyester-reparaties en het lakwerk.

De staat van de boten

Op de een of andere manier klinkt dit iets minder stoer dan "State of the Union". Anderzijds ben ik eigenlijk wel blij dat ik niet zo stoer hoeft te doen. De boten zijn goed maar het gaat niet zo goed met de boten. Wat is er aan de hand?

Er is van alles mis met de boten. Eerst nog even het positieve nieuws: "Het schadeboek wordt goed gebruikt!". Hier ben ik erg blij mee omdat een goed bijgehouden schadeboek een goede basis is om de benodigde reparaties aan de vloot uit te kunnen voeren. Dan het minder goede nieuws. Er zijn de afgelopen weken aanzienlijk meer schades bijgekomen dan verholpen. Dit komt mede doordat Koos onze bootsman de afgelopen tijd nau-

welijks aanwezig geweest is (zie hierboven) en doordat de klusploeg welverdiend met vakantie gegaan is. Hier gaan we vanaf september zeker verbetering in brengen maar voorlopig wil ik iedereen vragen te kijken of het mogelijk is schades die ontstaan zoveel mogelijk direct te verhelpen. Aarzel niet je te wenden tot medeleden die "meer rechterhanden" hebben. Het goede doel is in ieder geval "Houd onze vloot in goede vaart".

Hiernaast is het nog belangrijker schades te voorkomen. Behandel ons materiaal met zorg en liefde!

Met de punt naar Baarn

Vanaf 30 augustus gaan we de boten met de punt naar Baarn in de loods leggen. Waarom gaan we dit doen?

1. Je kan dan direct wegroeien richting Baarn. Er is minder kruisend verkeer.
2. De gestuurde C-boten horen met het achterschip als eerste in het water gezet te worden. Dit gaat makkelijker als de boten al met het achterschip voorop de loods uitkomen. De reden hiervoor is als volgt: Het achterschip is de meest kwetsbare plaats van een C-boot. Hier zit de roerophanging. Als de boot met het achterschip eerst in het water gezet wordt is er minder kans op beschadiging van de roerophanging. Tevens kan de boot met het voorschip in de handen makkelijker in en uit het water gebracht worden.

Hoe gaan we dit doen?

Vanaf 30 augustus gaan we alle boten die binnengebracht worden met de neus naar Baarn in de loods leggen. Als dit goed gaat... prima! Er zullen waarschijnlijk boten zijn waarbij de boot niet goed met de punt naar Baarn op zijn oude plek past. Maak dan even een aantekening op de materiaallijst en leg de boot met de punt naar Amersfoort in de loods.

Bij het aankomen bij Hemus roeien ploegen die vanuit Baarn komen altijd eerst voorbij het vlot, maken rond en komen vervolgens met de punt naar Baarn aan.

Onze dank aan de afroei-commissie die dit idee aangedragen heeft. We vertrouwen erop dat de bovenstaande handelwijze de kans op schades verkleint.

Kluisjes?!

Omdat enkele mensen gevraagd hebben om kluisjes voor het opbergen van waardevolle voorwerpen hebben we twee kasten van onze collega roeivereniging Cornelis Tromp overgenomen. Als je zelf een hang-

slot meeneemt kan je enkele zaken achter slot achterlaten bij Hemus. Het is de bedoeling dat de kastjes alleen dicht zitten tijdens het roeien. Hierdoor kunnen de kastjes die niet in gebruik zijn altijd door collega roeiers gebruikt worden.

Tot slot

Voor na de zomer wordt er gewerkt aan verschillende plannen om ons materiaal beter bruikbaar te maken. Eén ervan is om regelmatig enkele boten onder handen te nemen om de afstelling te controleren en bij te stellen. Ik zoek enkele mensen die hierbij willen assisteren. Je moet hierbij denken aan eens per maand een halve dag meewerken aan het afstellen van de boten. Voor kennis is wenselijk maar niet vereist. Laat me weten als je hier aan mee wilt werken. materiaal@hemus.nl

HOU ZATERDAG 30 AUGUSTUS VRIJ VOOR DE HACK

Ellen Sulman

Heb je altijd al een keer willen roeien met een ander Hemuslid of het lijkt je leuk een wedstrijd te roeien op de Eem, **zaterdagmiddag 30 augustus 2003** kan het dan is er de langverwachte HACK. De HACK staat voor Hemus Algemene Clubkampioenschappen en is een nieuw evenement binnen Hemus.

De HACK is:

- Een gezellig roei-evenement voor iedereen bij Hemus
- roeien met andere mensen dan je vaste ploegje
- krukken en cracken door elkaar
- de ideale gelegenheid om na de vakantie het roeien weer op te pakken
- vooral veel gezelligheid: hét moment om je vakantiefoto's en je vakantiebruine kop te laten zien!

Wat is het niet:

- Kijken wie de beste en de slechtste roeier binnen Hemus is;
- een wedstrijd voor de grote sterke mannen/vrouwen binnen de vereniging.

Iedereen die kan roeien mag meedoen. Er wordt namelijk gestart in C4-en en C2-en.

Inschrijven

Inschrijven kan via de inschrijffijst op het prikbord in villa Hemus en voor de wedstrijd op 30 Augustus. De ploegen worden door de HACK samengesteld.

Vaarverbod

Tijdens het hele evenement, en ook een tijd ervoor geldt er een vaarver-

bod voor alle Hemus leden. Met uitzondering van deelnemers aan de HACK.

Tijdindeling

12:00 - 12:45 inschrijven
12:45 - 13:00 uur ploegin-deling
13:00 uur mobilisatie, boten te water
13:30 uur eerste start
16:30 uur laatste start
vanaf 17:00 uur borreltijd
17:30 uur prijsuitreiking

Tot roeiens op 30 AUGUSTUS bij de HACK,

de HACK commissie

HEMUS OP ZEE

Jan Paul Kleijwegt
foto's Ingeborg Stokhof

Proloog

Dit stuk gaat niet over de gevolgen van het broeikas-effect, hoewel het na onze tocht der tochten tussen Gorey en Carteret leuk speculeren is over hoe het zou zijn als de Eem bij Amersfoort zou uitmonden in een woelige Flevozee en er zee-reisjes zouden kunnen worden gemaakt tussen onze stad en het hooggelegen Zeewoldeiland, waar geen Nederlands wordt gesproken, doch Fries. Dit vanwege een ver verleden waarin de Friezen vanaf het vaste land werden verdreven, maar nog stand konden houden op de voor Hollandse kust gelegen eilandengroepjes. Kortom de Laaglandse versie van Asterix & Obelix.

Gorey, een leuk, zeer Engels havenplaatsje op het welvarende belastingvriendelijke eiland Jersey, op een boogscheut van het stoere Franse Normandisch schiereiland, is het startpunt van de zeeroeitocht Gorey - Carteret. Een tocht over ongeveer 30 km over soms wel zeer woelige baren, onder loodgrijze, regeengevulde luchten.

Jersey - Carteret, dat moeten we eens gaan roeien, meldde Marien zomer 2002 enthousiast na zijn vakantie. Vooral het nareoiegebeuren had kennelijk veel indruk gemaakt, want wat hij er over vertelde ging voornamelijk over kipaan-het-spit en vele liters Kronenbourg. Het roeien ..., nou ja het was een tocht over zee met speciale zeeroeiboten op kalm water en het duurde maar twee uur. Ik hapte toe en nam een optie om in 2003 mee te doen, met de gedachte dat ik ook wel wat meer lange afstanden zou roeien in dat

jaar. Immers hadden we ook niet ons verplicht om de 11-stedentocht te gaan winnen? Dat liep, voor mij ieder geval, anders. De 11 steden, in 2002 nog gehouden begin mei, blijkt nadat ik de vakantie al had geboekt, in 2003 zowat in juni te worden verroeid. Geen 11-stedentocht en daarmee geen langeafstandstraining voor mij dus dit jaar. Marien, Feike, Hans, Koos en Jens gaan er wel voor en roeien aan de top van het lange - afstanden klassement, terwijl ik me aan niet meer dan 8 km. waag. De optie bleef echter van kracht en na de laatste wedstrijden in juni moest het dan toch gaan gebeuren, Jersey (Gorey) - Normandie (Carteret).

Trainen

Behalve Koos, die al een zomerlang Viking heeft gespeeld in Denemarken, heeft niemand van ons (Ingeborg, Feike, Marien en Jan Paul) ervaring met roeien op zee. Op de site van de zeeroeivereniging van Carteret zijn foto's te zien van de race van 2002 en 2001. Het ziet er allemaal nogal gemoedelijk uit, rustig water, zonnetje, handjevol roeiers in een typisch Frans Atlantisch haventje. Daar worden we niet wijzer van. Er moet dus getraind worden en wel in een zeeboot op het ruigste open water wat we in de beurt van Amersfoort kunnen vinden. Die combinatie treffen we aan in Muiden. De Koninklijke Roei- en Zeilvereniging aldaar beschikt over een echte Eurodiffusion Quatre Barree, een zeewaardige scull geriggerde roeiboot, met als bijzonderheid scharnierende riggers. Hierdoor wordt voorkomen dat de dol kapot gaat als de riemen bij zware zee op de golven slaan. De eerste trainingdag worden we keurig geïnstrueerd door een even keurige Muidense meneer, die met zijn ploeg tweemaal per week het rondje Pampus roeit. Roeien op open water, dat betekent vuurpijlen mee in de boot en zwemvesten aan met de zekerheid van kletsnat worden. Het enige waar het om gaat is om zo gelijk mogelijk zoveel mogelijk halen te maken, waarbij het niet gaat om de kwaliteit, maar om de kwantiteit, dus blijven tikken en de boot op gang houden. Sturen, dat is ook van een andere orde, zo ervaart onze stuurvrouw Ingeborg al snel. De boot glijdt van de golven af als een dronken walrus van de van de rotsen afglibbert. Het sturen is een continue strijd om de boot enigzins op koers te houden, waarbij op zee ook nog het kompas en de stroming in de gaten moeten worden gehouden. We sluiten onze tweede af met worst, tosti's en bier bij Ome Ko aan de Muidense

sluis met een goed gevoel en zelfs met enige pretentie dat we gaan scoren, daar voor de kust van Normandie.

Opstaan

Amersfoort, vrijdagochtend, 25 juli 2003. De wekker gaat af om 2.00 uur. Stil neem ik afscheid van huis en haard en fiets naar Feike. Ik bel aan. Geen reactie. Nog een keer bellen, weer niets. Ik had toch echt om 2.30 uur afgesproken. Ik kijk op mijn horloge, 2.25 uur. Ah, Tibben draait zich nog een keer om. Half drie is half drie en ik kan nog vijf minuten wachten. Uiteindelijk gaat de deur open en na een kop koffie arriveren ook Koos en Ingeborg. Marien zit al in Frankrijk en om 3.30 uur geeft Feike zijn onlangs verworven 406 de sporen.

Uitstel

Normandie, vrijdagochtend, 25 juli 2003. Het is ongeveer 9.30 uur als we bij Caen Normandie binnen rijden. De zomer van 2003 is droog en warm, maar niet vandaag. Het begint te regenen en te waaien en als we een uur later Carteret binnen rijden is het gewoon rotweer. Marien wacht ons op in een kroeg aan de haven. Met dit weer wordt de race afgelast. Om 13.00 wordt gekeken of de tocht door kan gaan. In de tussentijd bezoek we de locale Champion Super, waar ik nog voor weinig een regenjack scoor.

We bezoeken ook het strand, waar we moeite hebben ons staande te houden tegen de harde wind. Op zee visserboten, die half in de golven verdwijnend naar de haven van Carteret ploeteren. Hier roeien in deze omstandigheden? Never / jamais !.

Het besluit over het doorgaan / afgelasten van de race wordt nogmaals verschoven naar 16.00 uur. We inspecteren de in Cherbourg gehuurde boot. Geen Eurodiffusion-kwaliteit. Vaste riggers en een bijna doorgesleten dol op 3 stuurboord. De boot ziet er verder zeewaardig, maar zwaar (180 kg.) uit. We zoeken in de stromende regen een locale eettent op. Seulement cuisine. Dat wil

zeggen geen pizza, maar wel andere warme happen. Met name de legumes de jardin divers die Koos voorgeschoteld krijgt maken grote indruk. Deze groenten stammen vast nog uit de tuin van Willem de Veroveraar en zijn door hem achtergelaten als noodrantsoen voor het geval hij als ongewenste vreemdeling terug zou worden gestuurd door de Engelsen. Buiten klaart het wonderwel op en als we na de hap weer naar de haven lopen is het zelfs aangenaam zonnig.

Het gaat door

In de feesttent op de kade schrijven we ons in en het verschepen kan beginnen. Alle continentale deelnemers, hun boten en materiaal moeten worden overgezet naar Gorey. Hiervoor wordt een groot deel van de vissersvloot van Carteret in gezet. De boten worden of op de vissersschepen geladen of er achter gesleept. Onze bagage en boot worden op / aan het nietige, maar stoere vissersscheepje Droopy toevertrouwd en zelf worden we overgevoerd op L' Albatros, een vissersboot met catamaranromp en twee sterke dieselmotoren.

L'Albatros stormt de haven van Carteret uit, geeft vol gas en gaat het gevecht met de golven aan. Het lijkt wel een kermisattractie, l'Albatros wordt alle kanten opgeworpen en na 10 minuten een klap. Vanaf het achterdek zien grote stukken kapotgevaren piepschuim in de zee liggen en de motoren maken rare geluiden. Er blijkt iets aangevaren te zijn en een motor valt uit. Op de andere motor vecht L'Albatros verder en Jersey duikt aan de kim op. Voor Ingeborg duurt de stampende overtocht echter te lang en zij vertrouwt haar middageten aan de zee toe. Ik voel me ook lichtelijk uit m'n evenwicht en ga aandachtig de duikvluchten van de Jan-van-Genten bekijken. Schitterende zeevogels, die zich als duikbommenwerpers in de zee storten in de hoop een vis te vangen.

Gorey

Engeland in optima-forma. Jersey, is een ware Engelse enclave voor de Franse kust en een groot contrast met het ruige en eenvoudige Normandische vasteland. Vriendelijke doch duidelijke bordjes wijzen ons er op hoe we ons dienen te gedragen op dit van vele keurige tuinperkjes voorziene eiland. Dat de Engelsen de Euro nog buiten de deur hebben gehouden is ook duidelijk. Helaas hebben wij geen Ponden bij ons, zodat we telkenmale vriendelijk moeten vragen of er ook met munten van het vaste land mag worden betaald. Dat kan, maar het wissel-

geld bestaat uit de speciale Jersey-versie van het Pond (monopolygeld dus, net zoals vroeger de Luxemburge Frank oid.). Tijdens het avondmaal raken we in contact met de combinatieploeg van Carteret, die bestaat uit liefhebbers van diverse Franse roeiclubs. Ze verwerken een forse hoeveelheid wijn, hetgeen ons er van overtuigt dat we tenminste 1 ploeg moeten kunnen verslaan.

De Dag

Ik steek mijn kop buiten de tent. Rustig, maar somber weer. Na het Engelse ontbijt op de camping worden we naar de haven van Gorey gereden. Nadat we al onze bagage weer in de Droopy hebben geladen, stellen we de boot af in de hoop nog een trainingstochtje te kunnen maken. Het afstellen is eigenlijk niet goed mogelijk. Of we hebben een te grote overlap of een zware afstelling. We kiezen voor de zware afstelling. Tijdens afstellen begint het steeds harder te regenen en aangezien onze extra roeikleding al in geladen is op de Droopy, moeten we onze trainingstocht maar aflassen. We duiken de kroeg in, waar we de komende uurtjes regelmatig een blik naar buiten werpen om te zien dat het in de loop van de middag zowaar droog wordt.

Roeien

Weer bij de boot aangekomen, blijkt dat inmiddels ook de Engelse deelnemers (van de kanaaleilanden Jersey en Guernsey) zijn gearriveerd. Feike knoopt een praatje aan met de winnaars van vorig jaar en deelt achteloos mede dat wij wel in hun kielzog zullen blijven varen om er zeker van te zijn dat we niet verdwalen. Uiteraard zullen we dan de laatste kilometer een eindsprintje inzetten en winnen. De Engelsen kijken ons meewarig aan. Silly Dutch guys!

We kijken bij de ander ploegen af hoe we vanaf het strand de boot in zee moeten duwen en vervolgens er in moeten klauteren. Dat valt voor de roeiers wel mee, maar voor de stuurvrouw...

Onze eerste halen maken direct duidelijk dat, hoewel het niet hard waait, de zee nog behoorlijk onstuimig is van de depressie van gisteren. We zoek een plekje op

in lijn met het startschip en het havenlicht van Gorey en wachten af tot de startvlag op het startschip omlaag gaat. We zijn nog niet op de startlijn en de meeste andere deelnemers liggen zuidelijker dan wij, als er al wordt gestart. Naast ons ligt de dubbel 6 van Jersey, die buiten competitie meedoet. In het afgesproken hoge tempo zetten we aan en kunnen de dubbel 6 goed bijhouden. De combinatieploeg van Carteret laten we achter ons. De wijn heeft z'n werk gedaan. De andere dubbel vieren zijn voor ons gestart en we doen verwoede pogingen om bij te blijven. Het gaat zwaar, te zwaar. De afstelling maakt het onmogelijk om het hoge tempo efficiënt vol te houden en langzaam raken de tegenstanders uit het zicht. De hoge golven hebben een desoriënterend effect en na een uur roeien hebben we geen idee meer hoe we in de race liggen. De schippers van onze begeleidingsboot corrigeren af en toe onze koers en plotseling horen we de bel van de boei die moet worden gerond. We zien nog meer roeiboten om ons heen. Het zijn de kleine nummers (1x en 2x) die een halfuur eerder zijn gestart. Vol ontzag kijken we naar de single-roeiers, die in hun kleine bootjes (niet veel meer dan een surfplank waarop riggers en een rolbankje zijn gemonteerd) de golven van 1 - 1,5 meter hoog trotseren. Ik neem me voor nooit meer te klagen als ik op de Eem last van golfjes van een kruisertje heb.

Ik hoor Feike die achter mij op boeg zit af en toe iets zeggen. Niets voor hem om te piepen. Dan gebeurt waarvoor we al vreesden. De stuurboordriem van Feike krijgt een enorme klap en vliegt met dolklep en al uit de dol. Ik kijk om en zie dat de dol is verbogen en de dolklep is verdwenen. Daar valt niet meer mee te roeien. Snel legt Feike de riem aan boord. Vanaf nu is het alleen nog maar uitroeien en kunnen we alle ambities op een hoge klassering wel vergeten. Met zijn bakboordriem ploetert Feike nog verder, maar bij het passeren van nog enkele 1x-en en 2x-en is duidelijk dat we nog maar weinig vaart maken. Als ik om kijk zie ik de kaap van Carteret wel, maar die lijkt nauwelijks dichterbij te komen. Het regent weer en het lijkt wel alsof m'n handen een hele dag geweekt hebben, zo opgewollen zijn ze.

Natuurlijk bereiken we toch de haven, in een tijd van 2.23 uur, ruim 20 minuten langzamer dan de 2 uur die we ons tot doel hadden gesteld. We eindigen in ons veld uiteindelijk als vijfde en daarmee als op 1 na laatste ploeg. De mannen

van Jersey hebben weer gewonnen op de voet gevolgd door de Belgische ploeg. Deze ploeg, die de boot ook in Cherbourg heeft geleend, blijkt achteraf precies dezelfde pech te hebben gehad als wij, wat hen mogelijk de overwinning heeft gekost.

We stappen uit de boot en zien nu waarom Feike af en toe zat te steunen. Zijn handen zien er uit alsof er op geslagen is. Door de klappen die hij op boeg heeft opgevangen, zijn z'n handen regelmatig tegen de boot geslagen, wat hem waarschijnlijk een paar gebroken nagels heeft opgeleverd.

Epiloog

Over het feest na het roeien ben ik kort. Veel drinken en eten en dronken Engelsen (terecht, want vrijwel alle overwinningen zijn voor hen). We overnachten in het bescheiden roeionderkomen van de Club d'aviron de mer Carteret - Barneville (Hemus is in vergelijking riant gehuisvest) en tijdens het ontbijt wisselen wij (met koffie) nog wat beleefdheden uit met de Engelse winnaars (zij met bier).

Op weg naar huis en na vier paracetamolletjes om een katertje oid. te onderdrukken, vraag ik me af wat ik er van vond en realiseer met dat ik nogmaals een roeivirusje heb opgelopen. Je voelt je ziek na te zijn besmet en je komt er niet meer van af. Deze virusjes heten Elfstedentocht of 100km RR en hoewel je blijft bent er van af te zijn, weet je dat het weer de kop op zal steken, zo niet volgend jaar, dan toch zeker weer een keer daarna, maar misschien ook al weer dit jaar. In oktober schijnen in Muiden de kampioenschappen Open Waterroeien te worden georganiseerd...

MOTORBOOTJE

Jantinus Ziengs

Sinds kort hebben we een motorbootje te leen. Het bootje is een Alumacraft met een afmeting van 1,40 bij 3,30 m, met een geschat gewicht van 35 kg. De boot heeft een minimale diepgang en geen kiel. De boot is uitgerust met een 5 pk buitenboord motor met vrijloop en achteruitmogelijkheid. Sturen gebeurt door de motor te draaien. De boot is eenvoudig met twee mensen in en uit te brengen.

Het bootje is geleend tot 31 augustus als test of we er als vereniging wat aan hebben.

- In de periode dat bij boot bij Hemus is, zal het volgende getest worden:

- wat is de maximumsnelheid van het bootje met één of met twee personen?
- hoeveel golven maakt de boot bij verschillende snelheden?
- hoe is het geluidsniveau van het bootje bij verschillende snelheden?
- hoe bevalt een motorbootje in het gebruik bij coaching? Wat zijn mogelijkheden/onmogelijkheden?
- wat zijn verdere toepassingen van het bootje (te denken valt aan veiligheid, ondersteuning bij evenementen, videoen)?
- wat zijn de gebruikskosten verbonden aan het motorbootje (per booting/uitomzet/jaar)?
- wat zijn de gebruikskosten verbonden aan het motorbootje (per booting/uitomzet/jaar) worden geregeld?

Aan het eind van de testperiode gaan we beslissen of het bootje aanschaffen (de vraagprijs is nu € 1035).

Wil je er gebruik van maken dan kan dit **strikt alleen** onder begeleiding van:

Maarten Hoekstra (030-296 28 82)

Edwin de Buijzer (033-257 03 08)

Wim Broekhuizen (033-461 19 68)

Ad Cornelissen (035-602 09 41)

Eén van hen moet meevaren en uitleg geven over het gebruik.

DHV EEMHEAD: VOOR ELK WAT WILS Leonie Walta

Op een mooie zomeravond sprak ik op het terras van de Villa met Jan Paul Kleijwegt, voorzitter van de Eemheadcommissie, over de naderende Eemhead.

- Hoe zou jij de Eemhead willen omschrijven?

Het is een leuke wedstrijd, het roeien wordt omgeven door veel gezelligheid door de tribune, muziek, bar en een speaker. We hebben in verhouding tot andere wedstrijden ook goede faciliteiten met het ruime botenterrein direct aan de finish, hiervoor wordt al een aantal jaren het terrein van de SITA gebruikt. Daarnaast is de wedstrijd aantrekkelijk vanwege de afstand: er zijn maar weinig wedstrijden over 8 km. Tot nu toe had de wedstrijd toch wel voornamelijk een recreatief karakter waarin ook voor (beginnende) recreatieve roeiers mogelijkheden waren om in een C-boot of mixednummers te starten.

- Je zegt tot nu toe, want er staat iets te veranderen.

Ja, we gaan dit jaar een extra blok toevoegen waardoor we de echte wedstrijdroeiers wat meer gaan

scheiden van de recreatieroeiers. Het bleek dat voor C-boten de 6 en 8 km die werden gevaren erg lang zijn, en dat wedstrijdroeiers de Eemhead wat minder serieus nemen omdat ook recreatienummers in de blokken waren opgenomen. We willen op deze manier in beide categoriën meer roeiers trekken. We beginnen nu met een blok over 2 km voor bedrijfsachten en jeugdroeiers (tot 14), dan een blok over 4 km voor junioren (15-18) en recreatieve roeiers, vervolgens het dames wedstrijd blok over 6 km en het heren wedstrijd blok over 8 km.

Uiteindelijk willen we na volgend jaar de 6 en 8 km blokken upgraden naar een nationale wedstrijd. Er is een gat in de wedstrijdkalender tussen de Cottwisch (begin september) en de Tromp Boatrace (half oktober) waar we met deze wedstrijd prima in zouden kunnen passen. Op dit moment is de Eemhead een ROW, zogenaamde Roeiontmoeting met Wedstrijdkarakter. Om een nationale wedstrijd te worden is een kwaliteitscertificaat van de KNRB nodig.

Het recreatieroeien blijft wel een belangrijk onderdeel van de wedstrijd want we vinden dat onze eigen wedstrijd open moet blijven staan voor alle Hemus roeiers.

- Zijn de voorbereidingen al in volle gang?

Dat begint ieder jaar al direct na de Eemhead. We moeten voor november de wedstrijd aanmelden bij de KNRB, en dan moet bekend zijn welke nummers er kunnen worden gestart. Daarna hebben we een aantal maanden rust en beginnen we in maart weer met de voorbereidingen voor de wedstrijd.

De Eemheadcommissie bestaat uit vier personen, Simon Does doet het externe organisatorische gedeelte (regelen botenterrein, tenten, bar, steiger etc.), Ingeborg Stokhof doet de interne contacten zoals met de commissies die betrokken zijn bij de Eemhead, Tijda Deisz doet de externe communicatie (promotie) en ikzelf doe het wedstrijdgebeuren.

Vanaf september beginnen we met de promotie van de wedstrijd en dan is het altijd even afwachten hoe het met de inschrijvingen gaat. Meestal komt dat pas twee weken voor de wedstrijd op gang.

- Ik neem aan dat de Eemheadcommissie niet alles alleen doet?

Nee, we zullen zeer veel andere moeten inzetten om dit evenement te kunnen laten slagen. De activitei-

tencommissie speelt een belangrijke rol bij de catering. Daarnaast hebben we ongeveer 50 vrijwilligers nodig voor o.a. de bar, het botenterrein, wedstrijdsecretariaat en het opbouwen en afbreken van de faciliteiten. Wij verwachten ook van de ploegen die de wedstrijd starten dat ze helpen met het verplaatsen van de boten naar het SITA terrein. Meedoen aan de wedstrijd betekent voor ons ook het meedoen aan het gebeuren er om heen.

- Hoeveel ploegen verwacht je dit jaar?

Zoals ieder jaar is de prognose dit jaar zo'n 100 ploegen. We hebben dit nog niet eerder gehaald maar we groeien er wel steeds meer naar toe. Vorig jaar hadden we er al meer dan 80. Met deze faciliteiten kunnen we niet meer dan 120 ploegen aan dus er is wel een grens aan de groei van de wedstrijd.

We hopen verder dat er dit jaar een bedrijfsacht van DHV zal deelnemen, en zij ook andere bedrijven uitnodigen. DHV zou de Eemhead als visitekaartje moeten gebruiken.

- Vorig jaar kregen de ploegen een leuk aandenken in de vorm van een sleuteltje 10-13, en dit jaar?

Er zal wel weer een aandenken zijn. Ik kan je alvast vertellen dat het weer met roeien en afstellen te maken zal hebben maar verder zeg ik niets.

- Heb je nog een advies aan de Hemus roeiers?

Iedereen moet vooral meedoen. Alle nummers kunnen worden gestart, als ze niet zijn uitgeschreven kan dit bij voldoende animo alsnog gebeuren. Op deze manier kan iedereen van jeugd tot veteraan, van beginner tot gevorderde kennismaken met wedstrijdroeien. We verwachten echter wel dat je getraind aan de start verschijnt, want het blijft een wedstrijd.

Laten we hopen dat het weer net zo mooi weer wordt als de afgelopen jaren. Toeval, of toch niet? Er wordt wel eens gesproken van de St. Michielszomer, een weersverschijnsel met een paar warme, zonnige dagen aan het einde van september. Enig zoekwerk op internet leverde op dat het op 29 september de naamdag van de heilige Michaël is, waarbij onder andere de volgende weerspreuk werd gevonden: "Acht dagen zonneschijn, geeft Michael om wel te zijn". Wie kan hier meer over vertellen in de volgende maand?

DHV SPONSORT HEMUS MET PLEZIER

Leonie Walta

Op 5 augustus j.l. sprak ik met Jeannette van Enst, hoofd communicatie van DHV, naar aanleiding van de naderende Eemhead waarvan DHV hoofdsponsor is.

Jeanette van Ernst

- Voor degenen die dat nog niet weten, wat voor bedrijf is DHV?

DHV is een advies- en ingenieursbureau met als werkvelden Bouw Industrie en Telecommunicatie, Lucht- havens, Mobiliteit en Infrastructuur, Ruimtelijke Ordening en Milieu en Water, heel breed dus. Onze opdrachtgevers komen uit het bedrijfsleven, de landelijke overheid, gemeenten en provincies. Bij DHV werken ongeveer 4000 personen, waarvan 2600 in Nederland. Amersfoort is onze thuisbasis, maar we hebben vestigingen door het hele land, omdat wij vinden dat we onze klanten het best kunnen bedienen als we dichtbij ze zitten.

- Wat is uw functie bij DHV?

Als hoofd communicatie ben ik verantwoordelijk voor het bedrijfsbrede communicatiebeleid. Dit houdt onder andere in de contacten met de pers, jaarverslagen, de relatie- en personeelsbladen, internet en uiteraard dus ook sponsoring.

- Heeft u zelf affiniteit met roeien?

Zelf heb ik nooit geroeid, maar het lijkt me wel erg leuk en misschien komt het er nog eens van. Ik heb er wel affiniteit mee want een neef van mij zat in de acht die aan de Olympische Spelen in Mexico heeft meegedaan.

- Hoe past de Eemhead in het sponsorbeleid van DHV?

Ons sponsorbeleid is vooral gericht op de arbeidsmarkt. Wij hebben gemerkt dat onze naamsbekendheid onder studenten niet zo groot is, en daarom sponsoren wij graag een evenement als de Eemhead, waar veel jonge mensen bij elkaar komen. Wij hopen daarmee toekomstige medewerkers of opdrachtgevers voor ons

bedrijf te interesseren. Daarnaast hoort sport ook bij DHV. Wij hebben een actieve personeelsvereniging, en doen bijvoorbeeld binnen DHV aan hockey, hardlopen, wadlopen, maar natuurlijk ook aan roeien. Ook hebben we een fitnessruimte en wordt er jaarlijks een sportdag georganiseerd. Ingenieurs zijn over het algemeen actieve en sportieve mensen.

- Wat vindt u zelf van het evenement?

Ik ga ieder jaar in het bootje mee met de wedstrijd. In een van de bochten zien we dan alle deelnemers passeren. Heel leuk, maar op zich kun je de wedstrijd niet echt volgen. Roeien is een sport die je beter op televisie kunt bekijken. Het splitsen van het evenement in de niveau's wedstrijd en recreatie lijkt me heel goed. Het heeft een goede uitstraling als je roeiers met eenzelfde niveau in één blok laat roeien. Hoewel de uitstraling nog beter zou zijn als je het recreatieve op een andere dag organiseert dan het wedstrijddeel.

- Hoe is de relatie met Hemus?

Ik ben erg tevreden over de relatie met Hemus, en vind het leuk om jullie te sponsoren. De vereniging vind ik ook erg gezellig. Jullie hebben wel een beetje geluk gehad, ik krijg iedere week zo'n 10 aanvragen voor sponsoring, vooral van regionale sportverenigingen en studentenverenigingen. We willen wel graag in de regio sponsoren maar we zijn toch een nationaal en internationaal bedrijf en we willen daarom niet alleen maar naamsbekendheid in Amersfoort.

Heb jij Civiele Techniek gestudeerd in Alkmaar? Ik wist niet dat dat daar kon, dan zit daar dus voor ons ook een potentiële doelgroep.

- Zit er nog een tweede acht voor ons in?

Willen jullie dat DHV een tweede acht gaat sponsoren? Daar weet ik eigenlijk niets van. Ik ben er niet over benaderd. Het sponsoren van de eerste acht is vóór mijn tijd gebeurd en voor zo ver ik weet, is het niet van het sponsorbudget van mijn afdeling gedaan. Ik zou je daar zo gauw niet iets over kunnen zeggen.

Mevrouw van Enst, bedankt voor het interview, we zien u graag terug op de DHV Eemhead op 27 september a.s.

DE ONDERSTROOM

Lance en de spelregels van de sport

Ooit zei Louis van Gaal tegen een journalist: Ben ik nou zo slim of ben jij zo dom? Het antwoord was voor hem waarschijnlijk duidelijk. Lance Armstrong vroeg zich in de Tour de France van dit jaar iets soortgelijks af: Ben ik nou zo slecht of zijn zij zo goed? Lance concludeerde dat hij zo slecht was. En vond dat onaanvaardbaar. Een vreemde manier om tegenslag te verwerken. Hij lijkt wel of hij zich liever pijn doet dan dat hij zich moed inpraat. En ook erg sympathiek tegenover je tegenstanders: zij dachten wel dat zij zo goed waren.

Het spelletje sport kent zo zijn (soms ongeschreven) regels, zoals daar zijn: de sterkste wint, er zal altijd een de laatste zijn, de Tour

wacht op niemand, etc. etc. Lance Armstrong heeft een spelregel toegevoegd: Lance wint zes keer op rij de Tour de France. En hij ziet zichzelf als de voornaamste spelbreker. Dat Ullrich, Vinokourov, Mayo en Hamilton zich liever niet aan deze regel wenssen te houden boeit hem niet. Op weg naar een ritoverwinning in de bergen haalt hij de jonge Franse koploper in, geeft hem een schouderklopje, alsof hij wel zeggen: Sorry jongeman, ik moet hier de Tour winnen, dat staat nou eenmaal in de regels. Lance moet de Tour winnen. De rest is bijzaak.

De onderstroom denkt hier wat anders over. Sport, dat bestaat uit winnen, verliezen, vallen, opstaan, geluk, verdriet, boosheid. Als je bijvoorbeeld het bestaan van verliezen ontkent begrijp je het volgens mij niet helemaal. Het bestaat, dus kun je het tegenkomen. Dat is een van de wetten van de sport. Sommigen zeggen echter dat je het niet hoeft tegen te komen, zij zeggen dat succes een keuze is. Meestal gaan zij uiteindelijk het hardst op hun bek.

Lance is natuurlijk een geval apart. Zijn grote vallen en opstaan vond plaats buiten de sport. En omdat hij toen niet verloor, denkt hij nu nooit meer te hoeven verliezen. Ergens staat hij daardoor nog steeds buiten de sport: het doel wat hij nastreeft lijkt niet op een sportief doel. Hij hoeft niet de beste te zijn, nee, de spanning deze Tour had hij liever niet gehad. Vechten

voor de eerste plek, veel te spannend. Het draait om hem, tegenstanders doen er niet toe. Ik kijk dan wel naar de competitie die zich vanaf plaats 2 afspeelt. Die kent immers wel winnaars en verliezers, daarin zit wel het vallen en opstaan, daar vindt de sportieve strijd plaats. En juist die maakt de sport zo boeiend.

De onderstroom gaat in op sport in het algemeen, wanneer zich een onderwerp aandient. Er zal dus geen regelmaat zitten in de bijdragen.

FIFY-FIT...

Koos Termorshuizen

Komend voorjaar doen we geen extra inspanningen om fifty-fitters te werven.

Dit jaar is een grote groep nieuwe fifty-fitters of midweekroeiers gaan roeien bij

Barrooster

2-8 10.30-13.00 Esther Tobe en Jensen Visser
3-8 10.30-13.00 Rene Uitham en Corry Vlot
4-8 20.00-22.30 Aart v/d Veen en Ankje de Vries
5-8 20.00-22.30 Els van Veen en Deetje de Vries
6-8 20.00-22.30 Lydia van Veen en Caroline Vroegop
7-8 20.00-22.30 Hans Veenstra en Ditte Vrolijk
9-8 10.30-13.00 Bert Veerbeek en Trude de Vroomen
10-8 10.30-13.00 Ingrid Verhoeven en Merlijn van Vught
11-8 20.00-22.30 Marlies v/d Brand en Gerard v/d Waals
12-8 20.00-22.30 Victorine Vermeulen en Bert v/d Wal
13-8 20.00-22.30 Martha Versteegh en Marleen Wal
14-8 20.00-22.30 Odette Vervoort en Leonie Walta
16-8 10.30-13.00 Dirk Veuger en Annet Warringa
17-8 10.30-13.00 Evert-Jan Vinkhuizen en Kees Warringa
18-8 20.00-22.30 Hetty Visee en Jos Wassink
19-8 20.00-22.30 Lodewijk Wayenberg en Hans van Wingen
20-8 20.00-22.30 Yvonne o/d Weegh en Fred Wink
21-8 20.00-22.30 John Weitz en Adriaan Wisse

23-8 10.30-13.00 Jan Zwaan en Marijke Witteveen
24-8 10.30-13.00 Elly Zwiers en Brigitta v/d Zee
25-8 20.00-22.30 Leo Zwiers en Alice Zelle
26-8 20.00-22.30 Gerald Zwigelaar en Jantinus Ziengs
27-8 20.00-22.30 An Akkerboom en Linda Baukema
28-8 20.00-22.30 Lettie Ambagtsheer en Elmy Beekhuizen
30-8 10.30-13.00 Pim van As en Emine Beijnen
31-8 10.30-13.00 Tjalling van Asbeck en Hendrik v/d Belt
1-9 19.30-22.00 Vera Asselbergs-Neessen en Sander Berger
2-9 19.30-22.00 Anne Aurambout en Peter v/d Bergh
3-9 19.30-22.00 Mies Berkheij-Mobach en Elly Bosman
4-9 19.30-22.00 Jens-Daniel Berlinicke en Onno Verhoeven
6-9 10.30-13.00 Mirjam Berntsen en Renate Breuls
7-9 10.30-13.00 Joyce Besseling en Liesanne v/d Brink
8-9 19.30-22.00 Jose Beuken en Harrie Broekhuizen
9-9 19.30-22.00 Willem Beulink en Wim Broekhuizen